

ส.บ.ม.ท. คำนวณผลวิจัยพบผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมทุจริต ทางางหลักฐานเพื่อหาคนทำผิด ไม่ใช่เหมารวม

● นำเสนอเมื่อ 8 ก.ค. 2562

นายรัชชัยย์ ศรสุวรรณ นายกสภาคมนตรีบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่าตามที่ รศ.ดร.พรอัมรินทร์ พรหมเกิด อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อ้างว่าได้ทำวิจัยเรื่องการศึกษาคือขายกลุ่มอิทธิพลซึ่งนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันอย่างเป็นระบบของภาคการศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขตที่ 24, 25, 26 (กาฬสินธุ์, ขอนแก่น, มหาสารคาม) โดยได้ทำการศึกษาในช่วงปี 2560-2561 ที่ผ่านมามีขอคนพบในสวนของผู้บริหารโรงเรียนว่ามีพฤติกรรมทุจริตในเรื่องการก่อสร้างเพราะมีอำนาจในการกำหนดสเปคงาน พิจารณานอมนัดงบประมาณก่อสร้างได้โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดใหญ่ ผู้บริหารสถานศึกษาถือว่าเป็นผู้มีอิทธิพลเพราะนั่งหลายเก้าอี้และมีเงินในมือ มีการทุจริตในเรื่องการจัดซื้อหนังสือ วัสดุ ครุภัณฑ์ มีการฮั้วประมูลในทุกรูปแบบ ลอกสเปคหนังสือ ตำรา ทำโครงการเองงบประมาณมาใช้ทั้งๆที่ไม่มีการก่อสร้างอะไร ซื้อใบเสร็จแลกเงินสดด้วยการออกไปเสร็จซื้อวัสดุสิ้นเปลืองเช่นอยากได้เงินห้าหมื่นก็ให้ร้านค้าออกไปเสร็จมาห้าหมื่นแต่จ่ายเงินซื้อใบเสร็จนั้นแค่ห้าพันบาท กระเช้าของขวัญที่มีคนมาให้दानบนเป็นของขวัญแต่ด้านล่างมีเงินวางเต็มไปหมด นั้น

ส.บ.ม.ท. เห็นว่าการที่ รศ.ดร.พรอัมรินทร์ ให้นำข้อมูลกับสื่อเช่นนี้ทำให้สังคมมองภาพพจน์ของบรรดาผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่นและมหาสารคามได้รับความเสียหายในภาพรวมทั้งๆที่ขอเท็จจริงนั้นไม่มีทางเป็นไปได้ตามที่ รศ.ดร.พรอัมรินทร์ ฯ กล่าวอ้าง ทั้งนี้เพราะ

1. การกล่าวอ้างว่ามีการทุจริตโดยผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้กำหนดสเปคงานก่อสร้างนั้น ขอเรียนว่าในเรื่องงานก่อสร้างนั้นกฎหมายกำหนดให้ต้องใช้สเปคของส่วนราชการต่างๆที่มีสถาปนิกและวิศวกร เป็นผู้ออกแบบ ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีอำนาจและไม่มีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะออกแบบได้ การกล่าวอ้างว่าผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้กำหนดสเปคเองจึงเป็นการกล่าวอ้างที่เลื่อนลอย เป็นเท็จขาดความรับผิดชอบ
2. การกล่าวอ้างว่ามีการทุจริตโดยผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติงบประมาณก่อสร้างได้ นั้น ก็เป็นข้อมูลที่เท็จ เพราะงบประมาณที่จะใช้ในการก่อสร้างนั้นจะต้องได้รับการพิจารณาและจัดสรรจากส่วนราชการต้นสังกัด ผู้บริหารโรงเรียนไม่มีอำนาจในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณก่อสร้าง กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจไว้
3. การกล่าวอ้างว่ามีการทุจริตในเรื่องของการจัดซื้อหนังสือ ครุภัณฑ์ ลอกสเปค หนังสือ ตำรา นั้น ก็เป็นข้อมูลที่เท็จเพราะในการจัดซื้อหนังสือหรือตำราเรียนนั้น ในทางปฏิบัติ จะจัดซื้อโดยมีการสำรวจจากครูผู้สอนว่าจะใช้หนังสือตำราที่แต่งโดยใคร สำนักพิมพ์อะไร เพราะคุณครูเป็นผู้ใช้ตำราจึงเป็นผู้มีสิทธิเลือก และต้องซื้อหนังสือจากรายการที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เท่านั้น หากผู้บริหารโรงเรียนเลือกเองจะถูกแรงต้านจากคุณครู ส่วนในเรื่องของการจัดซื้อครุภัณฑ์ นั้น ก็ไม่สามารถดำเนินการจัดซื้อตามอำเภอใจได้

ทุกอย่างต้องดำเนินการตามแผนปฏิบัติการของโรงเรียนและผู้มีหน้าที่จัดซื้อคือเจ้าหน้าที่พัสดุของโรงเรียนซึ่งต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างจะเกี่ยวพันกับบุคคลหลายคน จึงไม่มีช่องทางที่จะทุจริตได้

4.

กรณีมีการกล่าวอ้างว่าทุจริตด้วยการฮั้วประมูลนั้นขอเรียนว่าเป็นการกล่าวอ้างที่เป็นเท็จเพราะในการจัดจ้างที่ต้องเป็นการประมูลนั้น จะต้องมีการดำเนินการตามระบบ e bidding มีการประกาศเชิญชวนให้ผู้ประกอบการรับทราบและเสนอตัวเข้าแข่งขันและประมูลงานกันทางระบบคอมพิวเตอร์ ที่มีการควบคุมและมีขั้นตอนมิให้การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปโดยทุจริต จึงเป็นขอกกล่าวอ้างที่เป็นเท็จ

5. กรณีกล่าวหาว่าทำโครงการใดๆทั้งๆที่ไม่มีการก่อสร้างอะไรนั้น

ขอกกล่าวหาเช่นนี้เป็นขอกกล่าวหาที่ไม่มีทางเป็นไปได้เพราะในการทำโครงการในเรื่องการก่อสร้างตามที่มีการกล่าวอ้างนั้นหากไม่มีชิ้นงานเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่พัสดุก็น่าจะไม่มีการตรวจรับพัสดุ คณะกรรมการตรวจการจ้างก็จะไม่ลงนามให้ และเจ้าหน้าที่การเงินไม่จ่ายเงินให้ การกล่าวอ้างเช่นนี้จึงเป็นความเท็จ

6.

กรณีกล่าวหาว่ามีการซื้อใบเสร็จแลกเงินสดด้วยการออกไปใบเสร็จซื้อวัสดุสิ้นเปลืองเช่นอยากได้เงินห้าหมื่นก็ให้รานคาออกไปเสร็จมาห้าหมื่นแต่จ่ายเงินซื้อใบเสร็จนั้นแค่ห้าพันบาท เป็นการกล่าวหาที่เป็นเท็จเพราะการจะนำใบเสร็จไปเบิกเงินได้นั้น จะต้องมีการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่พัสดุ จะต้องมีการบันทึกลงในทะเบียนคุมพัสดุ จะต้องเสนอเรื่องให้เจ้าหน้าที่การเงินพิจารณาตรวจสอบและจ่ายเงิน จึงจะจ่ายเงินให้ได้

7. กรณีกล่าวหาว่ากระเช้าของขวัญที่มีคนมาให้ด้านบนเป็นของขวัญแต่ด้านล่างมีเงินวางเต็มไปหมดนั้น เป็นการกล่าวหาหลอๆและไม่มีความหลักฐานใดประกอบ

การที่ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลปรัการและยืนยันข้อเท็จจริงเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าผู้วิจัยต้องการสื่อให้เห็นว่าเป็นการทำวิจัยเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยได้เข้าไปคลุกคลีกับสถานศึกษาจนถึงขั้นได้รู้หรือได้รับทราบมาว่ามีการทุจริตโดยผู้บริหารโรงเรียนทั้งสามจังหวัดดังกล่าว การวิจัยใช้เวลาในการทำวิจัยเพียงสองปี

ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ทั้งระยะเวลาและทั้งวิธีการ

ในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างนั้นรัฐได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการที่ค่อนข้างรัดกุมมีการตรวจสอบได้ง่าย

มีระบบและขั้นตอนที่สามารถสอบทานกันได้โดยคุณครูผู้มีหน้าที่

การที่ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลอันเป็นเท็จเช่นนี้ทำให้สังคมมีมุมมองที่ไม่ดีต่อผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งสามจังหวัดภาคอีสาน

ทำให้สังคมทั้งประเทศมีมุมมองว่าผู้ประกอบการวิชาชีพผู้บริหารโรงเรียนมัธยมในสามจังหวัดภาคอีสานเป็นคนประพฤติชั่ว ทุจริต ประพฤติมิชอบ ทั้งๆที่ขอความที่กล่าวหาเป็นเท็จ

อย่างไรก็ตามหากผู้บริหารโรงเรียนในสามจังหวัดภาคอีสานเห็นว่าตนเองได้รับความเสียหายจากการกล่าวหาเช่นนี้

ก็สามารถไปร้องทุกข์ต่อนักงานสอบสวนในท้องที่ที่เป็นพื้นที่ที่ใดเปิดอ่านเอกสารจากสื่อต่างๆ

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการตรวจสอบและพิสูจน์ว่าการกล่าวหาเป็นเท็จ

อย่างไรก็ตามแม้ว่าจะมีผู้บริหารบางรายที่อยู่ในระหว่างการตรวจสอบจาก ปปช หรือ

ส.ต.ง. ก็เป็นเพียงขั้นตอนการแสวงหาข้อเท็จจริงซึ่ง

ส.บ.ม.ท. รับทราบมาอาจเป็นเพียงเรื่องการกระทำที่ผิดระเบียบ มิได้มีเจตนาทุจริตแต่อย่างใด

"การกล่าวหาหนักและชัดเจนขนาดนี้

แสดงให้เห็นว่าผู้วิจัยมีข้อมูลและพยานหลักฐานอย่างเพียงพอที่จะสนับสนุนขอกกล่าวหาได้

จึงขอท้าให้ผู้วิจัยนำพยานหลักฐานที่มีอยู่ไปยื่นร้องเรียนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของเพื่อดำเนินคดีกับผู้ทุจริตที่ได้รับโ

โทษและไม่มีที่ยืนในสังคมต่อไป แต่ถ้ามหากรรมการวิจัยนี้เป็นความเท็จ ไม่มีพยานหลักฐานยืนยัน

ก็ขอให้สังคมได้ตัดสินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความน่าเชื่อถือของผู้วิจัย ต่อไป" นายรัชชัยย์ กล่าว

ขอบคุณข้อมูลจาก นายรัชชัยย์ ศรีสุวรรณ นายกสมาคมผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งประเทศไทย